

Súd: Okresný súd Stará Ľubovňa
Spisová značka: 1T/128/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8515010316
Dátum vydania rozhodnutia: 02. 03. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Erik Uhlár
ECLI: ECLI:SK:OSSL:2016:8515010316.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Stará Ľubovňa, samosudca JUDr. Erik Uhlár, na hlavnom pojednávaní dňa 2. marca 2016 v Starej Ľubovni, v trestnej veci proti obž. S. S. pre prečin poškodzovania cudzej veci podľa § 245 ods. 1, ods. 2 písm. a/Tr. zák. takto

rozhodol:

Obžalovaný S. S., nar. XX.X.XXXX v Z. H., trvale bytom H., D. XXX/XX,
je v i n n ý , ž e

v presne nezistenom čase v nočných hodinách z 2.9.2014 na 3.9.2014 v obci Ľubotín, okres Stará Ľubovňa, na parkovisku pred reštauráciou „U Milky“ poškodil zaparkovaný autobus medzinárodnej autobusovej linky Praha - Bardejov zn. MAN LION S COACH L, ev. číslo ČR: 2AV4341, rok výroby 2012, tak, že do autobusu hádzal kamene, pričom rozbil a poškodil piatu až siedmu okennú tabuľu tónovaných skiel s dvojitou výplňou na ľavých bočných oknách a zadnú okennú tabuľu, čím spoločnosti ARRIVA PRAHA s.r.o., IČO: 26730448, sídlom U Seřadiřte ř. 9, Praha 10, Česká republika, spôsobil škodu v sume 5.692,- eur,

t e d a

poškodil cudziu vec a spôsobil tak na cudzom majetku väčšiu škodu,

č í m s p á c h a l

prečin poškodzovania cudzej veci podľa § 245 ods. 1, ods. 2 písm. a/ Trestného zákona.

Z a t o m u s ú d u k l a d á :

Podľa § 245 ods. 2 Trestného zákona v spojení s § 54 Trestného zákona, za použitia § 38 ods. 2 Trestného zákona pri zistení poľahčujúcich okolností podľa § 36 písm. k/, písm. l/ Trestného zákona a priťažujúcej okolnosti podľa § 37 písm. m/ Trestného zákona, trest povinnej práce vo výmere 300 / tristo/ hodín.

Podľa § 55 ods. 1 Trestného zákona v spojení s § 51 ods. 3 písm. b/ Trestného zákona súd obvinenému ukladá po dobu do vykonania uloženého trestu povinnej práce obmedzenie spočívajúce v zákaze požívania alkoholických nápojov a iných návykových látok.

o d ô v o d n e n i e :

Dňa 6.10.2016 podala prokurátorka Okresnej prokuratúry Stará Ľubovňa obžalobu na S. S. pre prečin poškodzovania cudzej veci podľa § 245 ods. 1, ods. 2 písm. a/ Tr. zák., ktorého sa mal obžalovaný podľa obžaloby dopustiť tak, ako je uvedené vo výrokovvej časti tohto rozsudku.

Na hlavnom pojednávaní dňa 2.3.2016 obžalovaný po prednesení obžaloby a po poučení podľa § 257 ods. 1 až 8 Tr. por. urobil vyhlásenie podľa § 257 ods. 1 písm. b/ Tr. por., následne odpovedal pri postupe súdu podľa § 257 ods. 5 Tr. por. (a po opätovnom poučení podľa § 257 ods. 5 Tr. por.) na všetky položené otázky „áno“, na čo súd, po súhlasnom vyjadrení prokurátorky, obhajcu obžalovaného a splnomocnenca poškodeného, vyššie uvedené vyhlásenie obžalovaného postupom podľa § 257 ods. 7 Tr. por. uznesením prijal, pričom zároveň vyhlásil, že dokazovanie v rozsahu obžalovaným priznaného spáchania skutku nevykoná a vykoná dôkazy súvisiace s výrokom o treste a náhrade škody.

Súd vykonal dokazovanie výsluchom obžalovaného; čítaním znaleckého posudku znalca Ing. Jozefa Popadiča č. 8/2015 z č.l. 133-144 spisu; čítaním listinných dôkazov: faktúry č. 5245041530 z č.l. 189-191 spisu, návrhu vzájomného vyporiadania pohľadávok a záväzkov z č.l. 192 spisu, výpisu z bankového účtu poškodenej spoločnosti z č.l. 193-195 spisu, oznámenia o výške plnenia z č.l. 210 spisu, výpisu z účtu poškodenej spoločnosti z č.l. 211 spisu, vyčíslenia škody z č.l. 225 spisu, likvidačnej správy z č.l. 231 spisu, výpisu zo živnostenského registra z č.l. 244 spisu, správy z č.l. 249 spisu, výpisu z ÚEP z č.l. 250-252 spisu, prehľadu kurzových lístkov NBS z č.l. 280 spisu a z č.l. 281 spisu, návrhu na spôsob zaplatenia škody z č.l. 287 spisu, odpovede na lustráciu v databáze súdov z č.l. 302 spisu, odpovede na lustráciu v GP z č.l. 303-304 spisu, odpisu RT z č.l. 305 spisu, na hlavnom pojednávaní predloženého vyjadrenia konateľa spoločnosti ARRIVA PRAHA s.r.o., na hlavnom pojednávaní predloženého platobného príkazu na úhradu zo dňa 13.1.2016 a založenia trvalého platobného príkazu na úhradu zo dňa 13.1.2016; čítaním listinných dôkazov z pripojeného spisu OS Stará Ľubovňa sp. zn. 1T/26/2013, a to rozsudku sp. zn. 1T/26/2013 z č.l. 170-171 uvedeného spisu, uznesenia o oprave sp. zn. 1T/26/2013 z č.l. 176 uvedeného spisu.

Konaním obžalovaného boli naplnené všetky zákonné znaky prečinu poškodzovania cudzej veci podľa § 245 ods. 1, ods. 2 písm. a/ Tr. zák., pričom vinu obžalovaného mal súd preukázanú jeho vyhlásením podľa § 257 ods. 1 písm. b/ Tr. por., ktoré vyhlásenie je podporené i v prípravnom konaní zabezpečenými dôkazmi.

Čo sa týka otázky náhrady škody, ktorú pôvodne v danej veci poškodená spoločnosť uplatňovala, súd poukazuje na to, že na hlavnom pojednávaní poškodená spoločnosť prostredníctvom svojho splnomocnenca predložila písomné podanie, v zmysle ktorého sa vzdáva nároku na náhradu škody uplatneného v prípravnom konaní, a to s poukazom na jej náhradu poisťovňou. Z uvedených dôvodov súd o náhrade škody týmto rozsudkom už nerozhodoval. Pre úplnosť treba v tomto smere poukázať na to, že ešte v prípravnom konaní podaním doručeným OO PZ Ľubotín dňa 16.3.2015 požadovala náhradu škody s poukazom na uskutočnené poistné plnenie spoločnosť Generali Pojišťovna a.s., Bělehradská 132, Praha 2, Česká republika, avšak súčasne nijako nepreukázala naplnenie všetkých, osobitne prípadných špecifických podmienok prechodu práva na náhradu škody voči obžalovanému .podľa príslušných právnych predpisov Českej republiky (podľa v prípravnom konaní predloženej flotilovej poisťovnej zmluvy je zrejmé, že vzťah medzi poisteným - poškodenou spoločnosťou a poisťovateľom - menovanou poisťovňou, na základe ktorého poisťovňa plnila poškodenej spoločnosti, sa spravuje právnymi predpismi Českej republiky, preto treba podľa týchto predpisov posudzovať i podmienky, za ktorých by právo na náhradu škody v danom prípade prešlo ešte počas trestného konania z poškodenej spoločnosti na menovanú poisťovňu, pričom obsah samotnej právnej úpravy Českej republiky a splnenie z nej vyplývajúcich všetkých podmienok musí byť v danom prípade súdu preukázaný, nakoľko ide o cudziu právnu úpravu, tento však nebol preukázaný ani v prípravnom konaní, ani v konaní pred súdom, preto súd v danej veci s menovanou poisťovňou, ako právnym nástupcom poškodeného v zmysle § 48 ods. 4 Tr. por., nekonal).

Vykonaným dokazovaním súd zistil, že obžalovaný žije s rodičmi, je živnostník, majetok vyššej hodnoty ani úspory nemá, vlastní iba auto. Obžalovaný k okolnostiam spáchania skutku poukázal na to, že bol na oslave, cez telefón sa pohádal s frajerkou, pričom mal vtedy vypité asi desať poldecákov tvrdého alkoholu. Ďalej bolo zistené, že obžalovaný sa skutku dopustil v skúšobnej dobe podmienenečného odsúdenia, kde odsúdený bol rozsudkom tunajšieho súdu sp. zn. 1T/26/2013 zo dňa 28.10.2013, právoplatným 28.10.2013, a to za prečin ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1, ods. 3 písm. c/ Tr. zák.

a prečin výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a/ Tr. zák., za čo mu bol uložený trest odňatia slobody na 24 mesiacov, ktorého výkon mu bol podmienenečne odložený a určená mu bola skúšobná doba na 36 mesiacov (t.j. do 29.10.2016). V danej skúšobnej dobe, pred spáchaním skutku kladeného mu v tejto veci za vinu, bol postihnutý za dva priestupky, a to za priestupok proti verejnému poriadku - rušenie nočného kludu, ktorého sa dopustil dňa 13.11.2013, a za priestupok proti majetku - poškodenie dvoch kusov pneumatík, ktorého sa dopustil 17.11.2013. Z miesta bydliska je hodnotený všeobecne s poukazom na to, že jeho správanie nebolo v obci prejednávané komisiou verejného poriadku, avšak, že obec viackrát vypracovala na neho charakteristiku pre potreby polície. Obžalovaný nie je dlhodobo práceneschopný a ani čiastočne invalidný; pre prípad uznania viny výslovne súhlasil s uložením trestu povinnej práce. Dňa 13.1.2016 prostredníctvom svojej matky poukázal spoločnosti Generali Pojišťovna a.s. sídliacej v ČR - jej regresnému oddeleniu, sumu 2.500,- eur a súčasne zriadil trvalý platobný príkaz na sumu 50,- eur mesačne v prospech uvedenej spoločnosti.

Čo sa týka druhu a výšky trestu, ktorý bolo potrebné obžalovanému za spáchaný skutok uložiť, súd poukazuje na to, že trest musí byť primeraný spáchanému skutku, pričom primeraným trestom je trest druhu a výmery nevyhnutnej na dosiahnutie jeho účelu. Súd poukazuje na to, že je síce nesporné, že obžalovaný sa skutku kladeného mu v tejto veci za vinu dopustil, a to úmyselne, v skúšobnej dobe jeho podmienenečného odsúdenia v inej veci (čo je u neho tiež priťažujúcou okolnosťou podľa § 37 písm. m/ Tr. zák.), avšak táto skutočnosť a ani samotné ustanovenie § 49 ods. 2 Tr. zák. vo vzťahu k tejto skutočnosti a priori nevyžadujú výlučné uloženie nepodmienečného trestu odňatia slobody. I keď spáchanie skutku obžalovaným v dobe podmienenečného odsúdenia by mohlo samo osebe napovedať v istom smere o sťažných možnostiach jeho nápravy, podľa názoru súdu v danom prípade to automaticky neznamená, že na strane obžalovaného ide o tak narušeného páchatel'a, že jeho ďalší pobyt na slobode predstavuje také nebezpečenstvo pokračovania v trestnej činnosti, že jeho nápravu je možné dosiahnuť iba výkonom trestu odňatia slobody. Súd je toho názoru, že i keď skutkom bola spôsobená väčšia škoda, je potrebné zohľadniť vo vzťahu k jeho pohnútke tiež tú skutočnosť, že obžalovaný sa preukázateľne skutku nedopustil z nejakej priamej

averzie voči poškodenej spoločnosti, ale (čo ho však súčasne neospravedlňuje) v podstate rozbil čo mu prišlo pod ruky pre hádku, ako sám uviedol s „fajerkou“, teda jeho pohnútka z pohľadu súdu spočívala skôr vo vybití si zlosti než v cielenom a vopred uváženom spôsobe škody práve konkrétnej osobe, spoločnosti ARRIVA PRAHA s.r.o.. Obžalovaný sa tiež k skutku priznal a jeho spáchanie oľutoval (v čom súd má u obžalovaného danú poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písm. l/ Tr. zák.) a preukázateľne sa pričínil (doterajšou čiastočnou úhradou sumy 2.500,- eur a zriadením trvalého platobného príkazu) o odstránenie škodlivých následkov jeho činu (poľahčujúca okolnosť podľa § 36 písm. k/ Tr. zák.), ktoré v súčasnosti predstavuje zníženie majetku na strane spoločnosti Generali Pojišťovna a.s. z titulu poistného plnenia uskutočneného v súvislosti s konaním obžalovaného v prospech poškodenej spoločnosti ARRIVA PRAHA s.r.o.. V danom prípade zároveň uloženie trestu odňatia slobody nie je ani s poukazom na ustanovenia § 34 ods. 6 Tr. zák. a § 49 ods. 2 Tr. zák. obligatórne, preto podľa názoru súdu, treba starostlivo zvážiť, či na dosiahnutie účelu trestu je nevyhnutné obžalovanému uložiť ďalší trest odňatia slobody, alebo či je možné v konkrétnej veci dosiahnuť účel trestu u obžalovaného uložením trestu miernejšieho - teda trestu nespojeného s odňatím slobody.

Účelom trestu je v zmysle § 34 ods. 1 Tr. zák. zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatel'om tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne iných odradí od páchania trestných činov, trest zároveň vyjadruje morálne odsúdenie páchatel'a spoločnosťou.

Súd dospel k záveru, že vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti nie je v danom prípade vo vzťahu k obžalovanému nevyhnutné pôsobiť na neho nepodmienečným trestom odňatia slobody, ale že v danom prípade je možné u obžalovaného dosiahnuť účel trestu aj uložením trestu nespojeného s odňatím slobody, pričom podľa názoru súdu v danom prípade je uvedené možné dosiahnuť najlepšie trestom povinnej práce, pričom má súd preukázané, že v tomto prípade sú splnené podmienky na uloženie tohto druhu trestu obžalovanému (obžalovaný pre prípad uznania viny výslovne vyjadril súhlas s uložením takéhoto trestu a tiež výslovne poukázal na to, že nie je dlhodobo práceneschopný a ani, a to ani čiastočne, invalidný). Obžalovaný bude musieť zosúladiť vykonávanie trestu povinnej práce popri zabezpečovaní svojich osobných potrieb formou jeho samostatnej zárobkovej činnosti, čo je nesporné zložitejšie ako napr. v prípade, že by mal pevnú pracovnú dobu ako osoba v klasickom pracovnoprávnom vzťahu, trest povinnej práce bude mať na neho z pohľadu súdu nepochybne väčší

vplyv ako to, že by síce izolovaný od rodiny a svojho bežného prostredia ale v podstate bezstarostne „presedel“ nejaký ten čas v ÚVTOS, navyše popri vykonávaní trestu povinnej práce bude mať obžalovaný naďalej priestor na riadne zabezpečovanie si príjmov jeho samostatne zárobkovou činnosťou a teda uvedené bude i predpokladom ďalšieho riadneho odstraňovania nepriaznivých následkov jeho činu vo vzťahu k spoločnosti Generali Pojišťovna a.s., pričom predpoklady na uvedené by v samotnom výkone trestu odňatia slobody boli nepochybne podstatne sťažené (ak nie za určitých okolností úplne vylúčené) i oproti rozsahu splátkového plnenia zostávajúcej časti nárokov menovanej poisťovne v zmysle zadaného trvalého platobného príkazu.

Na základe vyššie uvedených skutočností je súd toho názoru, že v danom prípade na dosiahnutie výchovy obžalovaného k tomu, aby viedol riadny život, bude najvhodnejšie uložiť obžalovanému trest povinnej práce (ktorého pôsobenie z pohľadu súdu obžalovaný pocíti reálnejšie ako napr. iný druh tzv. alternatívnych trestov - napr. trest domáceho väzenia .či peňažný trest), ktorý trest obžalovanému preto z vyššie uvedených dôvodov súd uložil, a to, vzhľadom na následky spáchaného činu a s prihliadnutím na jeho doterajšiu kriminálnu minulosť a za účelom vyjadrenia morálneho odsúdenia jeho činu, v maximálnej zákonom ustanovenej výmere 300 hodín. Tu treba tiež podotknúť, že pokiaľ by obžalovaný zavinené trest povinnej práce nevykonal, tak v prípade postupu vo vzťahu celému uloženému trestu povinnej práce podľa § 55 ods. 4 Tr. zák. by došlo k jeho premene na nepodmienečný trest odňatia slobody na 150 dní, čo je iba o jeden mesiac menej, ako je dolná hranica trestu odňatia slobody upravená v ustanovení § 245 ods. 2 Tr. zák.. Zároveň podľa názoru súdu bude uložený trest u iných potenciálnych páchatelov, najmä obdobnej trestnej činnosti, pôsobiť dostatočne odradzujúco. Uložený trest je teda podľa názoru súdu primeraný potrebe individuálnej prevýchovy obžalovaného ale i generálnej prevencii vo vzťahu k iným potenciálnym páchatelom.

Súčasne, keďže z výpovede obžalovaného vyplynulo, že skutku sa dopustil pod vplyvom alkoholu a aj z obsahu rozsudku tunajšieho súdu sp. zn. 1T/26/2013 z 28.10.2013 vyplýva, že i predchádzajúcej trestnej činnosti sa dopustil pod vplyvom alkoholu, považoval súd za dôvodné postupom podľa § 55 ods. 1 Tr. zák. uložiť obžalovanému obmedzenie uvedené v § 53 ods. 3 písm. b/ Tr. zák., a to zákaz požívania alkoholických nápojov a iných návykových látok, a to po dobu do vykonania trestu povinnej práce, ktorý bol obžalovanému uložený. Postupom podľa § 55 ods. 1 Tr. zák. súd obžalovanému neuložil povinnosť na náhradu škody, nakoľko poškodená spoločnosť ARRIVA PRAHA s.r.o. sa v zmysle podania doručeného súdu na hlavnom pojednávaní pôvodne uplatňovaného nároku vzdala a ohľadne spoločnosti Generali Pojišťovna a.s. poukazuje súd na vyššie uvedené skutočnosti, pre ktoré s ňou v tomto konaní ako s poškodeným (resp. jeho právnym nástupcom) nekonal.

Pre úplnosť súd dodáva, že obhajobou uvádzanú danosť poľahčujúcej okolnosti podľa § 36 písm. d/ Tr. zák. nemal súd za preukázanú, nakoľko síce je zrejmé, že obžalovaný sa skutku dopustil vo veku blízkom veku mladistvých, avšak v prípravnom konaní nebolo vykonané a pred súdom ani navrhnuté vykonanie dokazovania, ktorým by prípadne bolo preukázané, že táto skutočnosť mala v danom prípade vplyv na rozumovú alebo vôľovú spôsobilosť obžalovaného a súd k takémuto dokazovaniu nepristúpil ani postupom podľa § 2 ods. 11 Tr. por., nakoľko jednak vzhľadom na vyhlásenie obžalovaného o vine, vzhľadom na zistenú možnosť uloženia trestu povinnej práce (teda trestu nespojeného s odňatím slobody), ako aj s ohľadom na samotným obžalovaným uvádzanú skutočnosť spáchania skutku pod vplyvom alkoholu, považoval takéto dokazovanie v danom prípade za nadbytočné a nehospodárne.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie, ktoré možno podať na Okresnom súde Stará Ľubovňa do 15 dní od oznámenia tohto rozsudku. Oznámením rozsudku je jeho vyhlásenie v prítomnosti toho, komu treba rozsudok doručiť. Ak sa rozsudok vyhlásil v neprítomnosti takejto osoby, oznámením je až doručenie rozsudku. Odvolanie má odkladný účinok.

Ak Trestný poriadok neustanovuje inak, rozsudok môže odvolaním napadnúť a) prokurátor pre nesprávnosť ktoréhokoľvek výroku, b) obžalovaný pre nesprávnosť výroku, ktorý sa ho priamo týka, okrem výroku o vine v rozsahu, v ktorom súd prijal jeho vyhlásenie, že je vinný alebo vyhlásenie, že nepopiera spáchanie skutku uvedeného v obžalobe

c) poškodený pre nesprávnosť výroku o náhrade škody, d) zúčastnená osoba pre nesprávnosť výroku o zhabaní veci.

Osoba oprávnená podať odvolanie proti niektorému výroku rozsudku môže ho napadnúť aj preto, že taký výrok nebol urobený, ako aj pre porušenie ustanovení o konaní, ktoré predchádzalo rozsudku, ak toto porušenie mohlo spôsobiť, že výrok je nesprávny alebo že chýba.

V neprospech obžalovaného môže rozsudok napadnúť odvolaním prokurátor; len čo do povinnosti na náhradu škody má toto právo aj poškodený, ktorý uplatnil nárok na náhradu škody.

Podľa § 308 ods. 2 Tr. por., v prospech obžalovaného môžu rozsudok odvolaním napadnúť okrem obžalovaného a prokurátora i príbuzní obžalovaného v priamom rade, jeho súrodenci, osvojiteľ, osvojenec, manžel a druh. Prokurátor môže tak urobiť i proti vôli obžalovaného. Ak je obžalovaný pozbavený spôsobilosti na právne úkony alebo ak je jeho spôsobilosť na právne úkony obmedzená, môže i proti vôli obžalovaného za neho v jeho prospech odvolanie podať aj jeho zákonný zástupca alebo jeho obhajca.

Iným osobám uvedeným v § 308 ods. 2 okrem prokurátora sa končí lehota tým istým dňom ako obžalovanému.